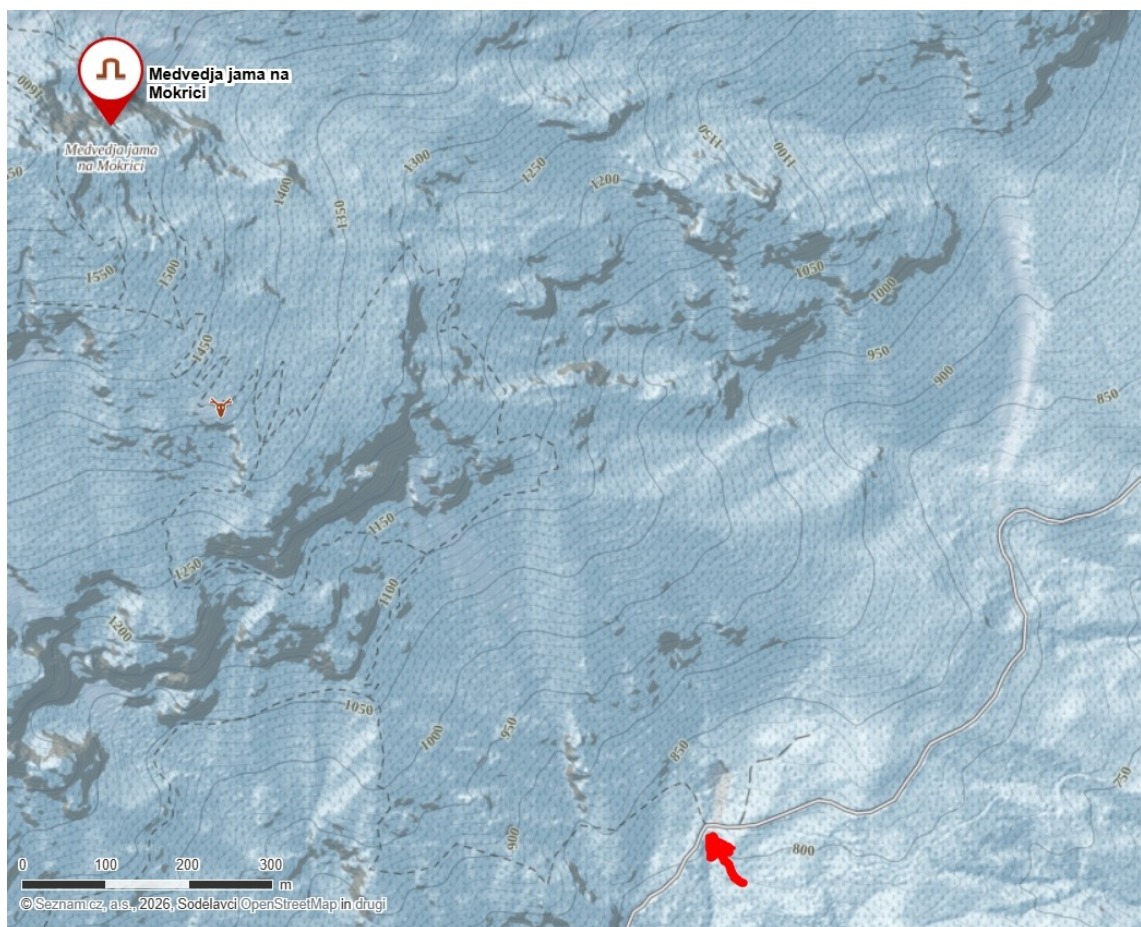

Obisk mi je predlagal Kamničan dr. Ludvik Travnik. Bil je navdušen nad odkritjem [megalitskega trojaka pod Jernanco](#) in [megalitov v Potočki zijavki](#). Predlagal mi je skupen obisk Mokriške jame, česar pa zaradi njegovih obveznosti nisva mogla izpeljati, zato sem jo obiskal z Juretom Lamovcem, ki se mu zahvaljujem za raziskovalno pomoč! Opozoril me je namreč na zadevni balvan v jami, ki sprva ni pritegnil moje pozornosti.

Dostop do Medvedje zijavke (Mokriške jame)*

Najkrajši dostop do zijavke je planinsko naporen, vendar ni zahteven. Najvišji vstop z gozdne ceste na neoznačeno pot, ki vodi do jame, je iz stranske doline Kamniške bistrice, doline Korošice, ki se nahaja približno nasproti nihalke na Veliko planino. Pot se začne na gozdni cesti pod Debelim hribom in Košutno (glej spodnji izsek iz zemljevida).

Puščica označuje vstop na neoznačeno gozdno pot, ki se začne pri opuščnem peskokopu, dobro vidnem s ceste. Pot do Medvedje zijavke oz. Mokriške jame vodi mimo lovske kočice na pobočju Debelega hriba. (Predloga iz [Mapy.com](#))

Pot vodi po strmem gozdnem pobočju in terja slabe tri ure. Dobra vmesna orientacijska točka je lovska kočica, ki se nahaja na travni polici Debelega hriba, na razpotju nad njo pa je treba zaviti desno, proti Mokrici.

* Mokriška jama je znano najdišče kosti ledenodobnih živali, med njimi je bila največja jamski medved, zato tudi naziv Medvedja. Vendar ne gre za jamo v tleh, temveč za širok, približno 40 m dolg slepi rov, zato zijalka (primerjaj s Potočko zijavko). Domačini so jo dobro poznali, o najdbah ostankov ledenodobnih živali v njej pa je že 1877 pisal duhovnik in zagnan naravoslovec Simon Robič. Za več glej zbornik [Simon Robič \(1824-1897\) – mož posebne vrste](#) (Kulturno društvo Šenturška Gora, Cerklje na Gorenjskem, junij 2024; 88. in 89. stran).

Megalit v zijavki

Ustje Medvedje zijavke (foto [Branko Velkavrh, Hribi.net](http://Branko.Velkavrh.Hribi.net)); lego megalitnega balvana označil pisec.

Videti je, da se balvan ni odlomil s stropa niti odkrhnil od stene in obenem ne leži na trebuhu niti na hrbtu, temveč na boku. Zelo nenavadno za običajen balvan, zato se sme sklepati, da je namensko postavljeni megalit.

Z malo domišljije je megalit s ploske strani celo malo podoben medvedu. (Foto MF)

Balvan v Medvedji zijavki jača vodno elektromagnetno sevanje (▼), zato megalit ne stoji na sami točki, da je ne duši.* (Na enak način je ojačano vodno sevanje vednega tročana v Potočki zijavki.) Predvidevam, da se

* Megalit, ki označuje ali jača ognjeno prasilo neba, običajno stoji neposredno na taki močni točki in ognjeno pramoč (▲) oziroma elektromagnetno sevanje neba zbira, oddaja neposredno v močno točko pod sabo. Tak megalit učinkuje kot akupunktna igla.

močna točka, ki seva mehčalno-plavajočo oz. Zemljino prasilo, nahaja v neposredni bližini balvana – morda jo označuje s kamni obložena kotanja (glej fotko).

Ali je dotična kotanja res močna točka vodne prasile, mora overiti (ali ovreči) kdo z nadpovprečno zaznavno občutljivostjo. Naj ta zapis spodbudi raziskovalce nevidnih moči narave, da obiščejo Medvedjo zijavko.

Če prav sklepam, da je s kamni označena kotanja v Medvedji zijavki močna točka, pomeni, da so med nami ljudje, ki nevidne moči narave dobro zaznavajo in jih poznavalsko označujejo. Mnoge močne točke z vodno pramočjo so namreč omejene od okolice z nizko ogrado.

*

Rakek, 29. cvetnik (junij) 2026

Mitja Fajdiga

raziskovalec in urednik spletne [Megalitska Slovenija](#) ©

* * *